

Ondrušová, Zuzana:

Diagnostika a možnosti nápravy špatného čtení

Hodnocení diplomové práce

Autorka diplomové práce *Diagnostika a možnosti nápravy špatného čtení* se zabývá problematikou dyslexie a specifických poruch učení vůbec, tedy tematikou v současné době často diskutovanou, nicméně potřebnou, protože se počet žáků takto handicapovaných stále zvyšuje. Jak už to někdy bývá, k napsání této práce autorku vedlo právě to, že se s těmito problémy musela sama vypořádávat, a to často bývá dobrá motivace. Za cíl si zvolila nejen popsat a zaujmout vlastní stanovisko k problematice dyslexie a špatného čtení, ale také vytvořit pro handicapované i běžné žáky a jejich učitele a rodiče vhodnou pomůcku.

V úvodu definuje základní pojmy, někdy se stane, že některý pojem unikne její pozornosti, což může být dáno tím, že jeho definici považuje za samozřejmou (např. specifické a nespecifické poruchy učení). Upozorňuje, že především v anglosaské odborné literatuře mívá dyslexie obecnější význam a pojem se vztahuje také na ostatní specifické poruchy učení. Škoda, že jinak solidní seznam odborné literatury není doplněn nějakým odkazem cizojazyčným.

Jednu z podkapitol věnuje lehkým mozkovým dysfunkcím a dává tak najevo, že se přiklání k názoru, který specifické poruchy učení zdůvodňuje právě existencí lehkých mozkových dysfunkcí. Bylo by správné, kdyby objasnila, jaký je vztah mezi lehkými mozkovými dysfunkcemi a ADHD, kterou zmiňuje v úvodu.

Výklad problematiky až na drobné nedostatky je jasný především tam, kde se zabývá ryze pedagogickou oblastí, v nepedagogických oblastech se snaží termíny vysvětlovat a tím usnadnit čtenáři rychlé pochopení textu. Názorně by však bylo třeba doplnit neurologický výklad.

Pokud autorka čerpá z odborné literatury, důsledně cituje a snaží se různé názory na specifické poruchy učení srovnávat. Také spolupracovala s odborníky z pedagogicko-psychologických poraden. Ačkoliv se v diplomové práci zabývá problematikou počátečního čtení, správně upozornila na to, že mnohdy problémy se čtením setrvávají během dalšího života a že o tuto problematiku, tedy například o studium dyslektiků na vysoké škole, stoupá odborný zájem.

Autorka některým otázkám věnuje, určitě zaslouženě, více místa, tedy kupříkladu vztahu inteligence a dyslexie nebo vztahu dyslexie a špatného čtení. Jistě tento větší zájem blíže zdůvodní.

Kniha, interaktivní pomůcka pro rozvoj pro rozvoj dovednosti čtení a podporu čtenářství, jak se poslední část diplomové práce nazývá, se snaží vycházet z rozebírané teorie. Rád bych, aby autorka během obhajoby vysvětlovala, jaké oblasti percepce a jaké jednotlivé dovednosti mají být jednotlivými úkoly rozvíjeny. Dále by mne zajímaly další pedagogické aspekty, jako třeba kolik vyučovacích lekcí by kniha mohla pokrýt, zanedbatelná není ani délka jednotlivých lekcí - a to především kvůli spojitosti s lehkou mozkovou dysfunkcí - a rovněž i koncipování dalších úkolů.

Práci je nutné vytknout drobné pravopisné nedostatky.

Doporučuji velmi dobře.

9. května 2007

Jan Svatoš